

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3CoE/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315216889
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2315216889.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov: JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rastislava Kresla v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinným: 1./ E. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Z. XXX/XX, C. 2./ N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, C., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, o vymoženie uloženej povinnosti vo výške 4 156,95 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta pod č. k. 26Er/857/2015-60 zo dňa 23.mája 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením vo výroku I. zastavil exekúciu voči povinnému v 1/ rade - E. E. a vo výroku II. zamietol návrh povinného v 2/ rade na zastavenie exekúcie.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení predmetného uznesenia poukázal na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h), § 57 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Exekučný poriadok“), § 110 ods. 1, § 112 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že súdny exekútor dňa 10.10.2016 doručil súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný v 1/ rade zomrel a ako poručiteľ nezanechal žiadny majetok, čím bolo dedičské konanie uznesením č. k. 30D/172/2015, Dnot 257/2015 zo dňa 10.05.2016 zastavené pre nemajetnosť poručiteľa. Došlo teda k naplneniu skutkovej podstaty zastavenia exekúcie voči povinnému v 1/ rade podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného exekučného titulu súdnemu exekútorovi dňa 23.06.2015. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený uplatnil svoje právo návrhom na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora v premlčacej dobe, ktorá začala plynúť dňa 01.03.2014, a ktorá podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka trvá 10 rokov. Podaním návrhu na vykonanie exekúcie premlčacia doba prestala plynúť a neplynie po celú dobu konania. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že povinný sa mýli, nakoľko v návrhu na zastavenie exekúcie povinný uvádza, že podľa § 110 Občianskeho zákonníka uplynula prekluzívna lehota, avšak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o premlčacej dobe. Z vyššie uvedeného dôvodu preto návrh povinného v 2/ rade na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný.

4. Proti tomuto uzneseniu podal proti výroku II. povinný v 2/ rade v zákonnej lehote odvolanie (ktoré označil ako sťažnosť). Povinný v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru okresný súd nepodrobil kontrole zmluvu v súlade s Ústavu

SR a nevykonával dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu či tu právo je alebo nie je spoľahlivým spôsobom, neurčil či je zmluva platná alebo nie je z úradnej povinnosti, nezistil či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pre ktoré je zmluva neplatná. Ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal rozsudok č. 8C/87/2012 zo dňa 03.07.2012 v rozpore so zákonom a unijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu a tiež s tým, že nepreskúmal ex offa neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu a následne podkladom pre exekučný titul. Podľa odvolateľa súd bol povinný ex offa určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy, žalobca EOS KSI SLOVENSKO s.r.o. má nedostatok aktívnej legitímácie, žalovaný nikdy so žalobcom neuzatvoril žiadny právny vzťah a nikdy si u žalobcu nepožičal žiadne finančné prostriedky. Z uvedených dôvodov žiada napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie vo výroku II. voči povinnej v 2/ rade zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

5. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a preto oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie.

6. Podľa § 9a Exekučného poriadku účinného od 1.7.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a že má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 379 až § 381 C.s.p., podľa ktorého je dôvodmi a rozsahom odvolania viazaný a podľa § 385 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania, keď dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd, ktorý je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 až § 381 C.s.p.) po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil a rozhodnutie náležite odôvodnil.

12. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach na toto poukazuje.

13. V predmetnej exekučnej veci dňa 19.03.2019 doručil povinný v 2/ rade súdu prvej inštancie podanie označené ako Návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) g) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku, v ktorom povinný uviedol, že podáva návrh na zastavenie exekúcie, pretože po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vykonateľnosti a ďalej sú tu iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Podľa § 110 Občianskeho zákonníka uplynula desaťročná prekluzívna lehota na vykonanie exekučného titulu - Rozsudok č. 8C/87/2012, ktorý vydal Okresný súd Galanta, dňa 03.07.2012, právoplatný dňa 28.04.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 13.09.2012 a uznesením zo dňa 28.02.2014. Ďalej vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že exekúcia je v rozpore s dobrými mravmi, úroky sú vysoké až trojnásobok poskytnutej istiny.

14. Exekučný poriadok v § 57 odseku 1 taxatívne vymedzuje dôvody, kedy exekučný súd musí exekúciu zastaviť bez zreteľa na to, či to účastník exekučného konania navrhol (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku).

15. V zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55), f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

16. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že exekučné konanie nie je považované za štandardné sporové konanie. Účelom exekučného konania je vykonať exekúciu, pričom exekučný súd meritórne nerozhoduje a nepreskúmava existenciu a obsah hmotnoprávneho vzťahu pred vydaním exekučného titulu medzi oprávneným a povinnou, naopak je viazaný exekučným titulom, skutkovým a právnym posúdením tohto vzťahu orgánom, ktorý exekučný titul vydal. Právoplatné rozhodnutie môže účastník napadnúť len mimoriadnymi opravnými prostriedkami, a to návrhom na obnovu konania, dovolaním alebo mimoriadnym dovolaním. V exekučnom konaní sa správnosť tohto rozhodnutia predpokladá, pokiaľ nenastanú skutočnosti predpokladané zákonom č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie vedenej na základe tohto rozhodnutia. V zmysle Exekučného poriadku ide o okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu (nie pred jeho vydaním) a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú dané iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 50 Exekučného poriadku).

17. S poukazom na uvedené preto odvolací súd dospel k záveru, že povinným uvádzané (tvrdené) okolnosti nie sú dôvodom pre zrušenie napadnutého výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko z odvolania povinného odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne zistenie skutkového stavu alebo nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

18. Povinný v 2/ rade nepreukázal, že v posudzovanom exekučnom konaní boli dané dôvody na jeho zastavenie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 57 Exekučného poriadku a takéto dôvody nezistil ani odvolací súd. Na záver odvolací súd konštatuje, že na skutočnosti, ktoré existovali pred vydaním exekučného titulu, v exekučnom konaní už nemožno prihliadať, ani ich preskúmavať, a teda v exekučnom konaní nemožno naprávať prípadné pochybenia súdu v základnom konaní, na ktorý účel slúžia riadne a mimoriadne opravné prostriedky.

19. Záverom odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol nesprávne poučenie, že proti tomuto uzneseniu proti výroku II. nie je možné podať odvolanie. Vzhľadom na túto skutočnosť, odvolací súd odvolanie povinného v 2/ rade akceptoval a vec v odvolacom konaní prejednal.

20. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh povinného v 2/ rade na zastavenie exekúcie zamietol, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. potvrdil.

21. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).